

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde, **negentiende kamer**, recht doende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van **20 DECEMBER 2010** het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Notitienummer
38.97.21272/10/12

griffie nr. 3687

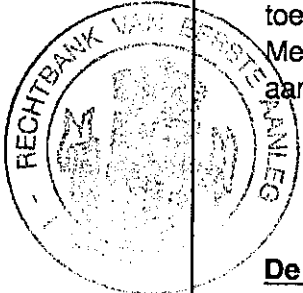
IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

xxx

Verdacht van : te 9170 Sint-Gillis-Waas op 13 juni 2010

Bij inbreuk op art. 95 §§ 4 en 5 van de wet van 12 april 1894 houdende het kieswetboek, zoals later gewijzigd (BS 15.04.1894) na door de voorzitter van het kantonhoofdbureau te zijn aangewezen als bijzitter van een stemopnemingsbureau, zich, zonder geldige reden, te hebben onttrokken aan de aanwijzing voorzien in voorgaande paragraaf, of die door zijn schuld, zijn onvoorzichtigheid of zijn nalatigheid op enigerlei wijze de hem toevertrouwde opdracht in gevaar te hebben gebracht.

Met name zich zonder geldige reden onttrokken te hebben aan de aanwijzing van bijzitter in het stemopnemingsbureau

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldige betekende dagvaarding, waarmee de zaak werd aanhangig gemaakt en tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 08 november 2010;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

Procedureverloop

Op de terechtzitting van 08 november 2010 werd de zaak voor behandeling in voortzetting gesteld naar de terechtzitting van 29 november 2010, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen.

31811000

6627

31811000
aan art. 4.
Stomme - Brussel

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting de dato 29 november 2010 :

Het **Openbaar Ministerie** in de persoon van A. Schotsaert, substituut-procureur des Konings, in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis, die besluiten neerlegt;

De ^{klag}~~beklaagde~~ ~~xxx~~ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haar raadsman mr. M. Storme, advocaat te Brussel, eveneens optredend loco mr. Igor Rogiers, advocaat te Kalken, die besluiten neerlegt;

1. Feitelijke gegevens van de zaak

Beklaagde wordt vervolgd om te 9170 Sint-Gillis-Waas, op 13 juni 2010, bij inbreuk op de artikelen 95, §§ 4 en 5 van de wet van 12 april 1894 houdende het kieswetboek, zoals later gewijzigd (BS 15.04.1894) na door de voorzitter van het kantonhoofdbureau te zijn aangewezen als bijzitter van een stemopnemingsbureau, zich zonder geldige reden te hebben onttrokken aan de aanwijzing voorzien in voorgaande paragraaf, of die door haar schuld, haar onvoorzichtigheid of haar nalatigheid op enigerlei wijze de haar vertrouwde opdracht in gevaar te hebben gebracht met name bij de parlamentsverkiezingen van 13 juni 2010 zonder wettige reden geweigerd te hebben gevolg te geven aan zijn aanstelling tot bijzitter van het stemopnemingsbureau A nr. 11.

Beklaagde betwist niet dat zij er regelmatig van verwittigd werd dat zij werd aangewezen als bijzitter van het stemopnemingsbureau A nr. 11 te Sint-Gillis-Waas voor de Federale Parlementsverkiezingen van 13 juni 2010.

Bij aangetekend schrijven de dato 02 juni 2010 deelde beklaagde aan de voorzitter van het kantonhoofdbureau te Sint-Gillis-Waas mede (stuk 6 strafdossier) :

" Ik heb kennis genomen van mijn aanstelling als bijzitter van stembureau/stemopnemingsbureau A nr. 11.

Tot mij spijt moet ik u meedelen dat ik niet kan meewerken aan de organisatie van dezer ongrondwettige verkiezingen.

Het staat nu onbetwistbaar vast dat de huidige kieswet en de indeling in kieskringen ongrondwettig en discriminerend is. Ik verwijs naar het bindend arrest nr. 73/2003 van het Grondwettelijk Hof, waaruit, met de woorden van de eerste voorzitter van het Hof van cassatie in zijn brief van 4 mei 2010, volgt "dat de door de wet van 13 december 2002 gemaakte indeling in kieskringen voor de verkiezingen van de Kamer sinds het verstrijken van de termijn van vier jaar als ongrondwettig moet worden beschouwd". Ook talrijke

anderen hebben de ongrondwettigheid van de a.s. verkiezingen bevestigd (onder meer de conferentie van Nederlandstalige voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, vooraanstaande grondwetspecialisten en Eerste Minister Leterme). Die ongrondwettigheid vloeit o.m. voort uit de discriminatie van de Nederlandstalige kiezers en kandidaten en de ongelijke behandeling van (kandidaten en kiezers uit) de verschillende taalgebieden, gewesten en provincies. De ongrondwettigheid geldt daarom ook voor de verkiezingen van de Senaat.

Ik sluit mij aan bij de oproep van het Halle-Vilvoorde Komitee en de VVB, onder auspiciën van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen, om mijn medewerking te weigeren aan de organisatie van alle verkiezingen in Halle-Vilvoorde, waarbij de grondwettelijke indeling van het land in taalgebieden, gewesten en provincies niet wordt geëerbiedigd, en waarbij de Waalse en Frans-Brusselse kandidatenlijsten op discriminerende wijze worden voorgelegd aan kiezers uit het Nederlands taalgebied.

Met deze actie, die de morele steun heeft gekregen van ontelbare Vlaamse vooraanstaanden en van meer dan 370 nationale en lokale verenigingen, ondersteun en versterk ik de gelijkaardige acties van de colleges van burgemeester en schepenen van Halle-Vilvoorde en wil ik het houden van ongrondwettige en discriminerende verkiezingen onmogelijk maken of belemmeren, zodat de wetgevende macht niet in de verleiding komt deze ongrondwettige toestand nog langer te dulden en een bindend arrest van het Grondwettelijk Hof naast zich neer te leggen. Ik verwijs ook uitdrukkelijk naar de talrijke resoluties van het Vlaams Parlement en van gemeenten en provincies in gans Vlaanderen, die stellen dat de huidige regeling strijdig is met de Grondwet en elke legitimiteit heeft verloren.

Zolang de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde niet gesplitst is overeenkomstig de grondwettelijke indeling van het land, en de overheid dus zelf de Grondwet niet naleeft, kan ze van mij in redelijkheid niet verwachten dat ik mijn medewerking verleen aan de organisatie van die ongrondwettige en discriminerende verkiezingen en kan ik, uit burgerzin, die medewerking ook in eer en geweten niet verlenen. Vermits de verkiezingswet ongrondwettig is, is uiteraard mijn aanstelling eveneens ongrondwettig.

Het naleven van de hogere grondwettelijke rechtsnorm maakt het mij onmogelijk om aan deze verkiezingen mee te werken en vormen een rechtvaardigingsgrond.

Het spreekt van zelf dat alle hierboven aangehaalde redenen elk op zich ook een wettige of geldige reden zijn om niet te zetelen uitmaken. Ik verwijs ook uitdrukkelijk naar de verschillende

gerechtelijke uitspraken waarbij BHV-dienstweigeraars werden vrijgesproken en naar het feit dat bij vorige verkiezingen de hier ingeroepen redenen door voorzitters van meerdere kantonhoofdbureaus als geldige of wettige reden werden aanvaard.

Bovendien is mijn aanstelling niet wettig, daar ik niet voorkom op een wettig opgestelde kiezerslijst, omwille van het feit dat de voorgeschreven volgorde van aanstelling o.a. bepaald in de kieswet niet werd geëerbiedigd en omdat de "wettige" of "geldige" redenen in strijd met de wet op totaal willekeurige, discriminerende en dus onwettige wijze worden toegepast. Niet alleen de desbetreffende omzendbrieven passen de "wettige reden" op willekeurige wijze toe, maar ook de voorzitters van de kantonhoofdbureaus."

(...)

(...)

3.3 Aanwezigheid van een wettige reden ?

Nergens in de kieswet is bepaald wat als "wettige reden" geldt wanneer een persoon nalaat het ambt van bijzitter van een stembureau te vervullen. In de Omzendbrief van 09 april 2009 (opgesteld als leidraad voor de voorzitter van het kantonhoofdbureau teneinde hem/haar in de mogelijkheid te stellen op een onafhankelijke wijze te oordelen over de ingeroepen redenen om zich te onttrekken aan de toevertrouwde functies) werd weliswaar gesteld dat "*de politieke redenen die ingeroepen worden om zich te onttrekken geen geldige reden zijn*". Desalniettemin blijkt uit de door de verdediging naar voor gebrachte stukken dat de redenen die beklagde in haar schrijven aan de voorzitter van het kantonhoofdbureau opgaf, door diverse voorzitters van kantonhoofdbureau's elders in het land (vb. Zottegem, Leuven, Diksmuide) wel werden aanvaard.

Uit de ter terechtzitting neergelegde stukken, besluiten en pleidooien blijkt dat beklagde zich nauw betrokken voelde en voelt bij het Halle-Vilvoorde Komitee dat reeds jarenlang vóór de verkiezingen van 13 juni 2010 ijverde voor de splitsing van de gelijknamige kieskring wegens de, niet manifest ten onrechte (zie arrest d.d. 26 mei 2003 van het Arbitragehof – www.arbitrage.be), voorgehouden strijdigheid ervan met de federale staatsstructuur en oproep tot "burgerlijke ongehoorzaamheid".

Hierbij dient vastgesteld dat colleges van burgemeesters en schepenen van heel wat gemeenten in het arrondissement Halle-Vilvoorde, daarin gesteund door het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering, reeds bij de verkiezingen van 2003 een soortgelijke actie voerden als deze beoogd door de oproep van het Halle-Vilvoorde Komitee, waarop beklagde is ingegaan.

Gezien bij de verkiezingen van 10 juni 2007, van 7 juni 2009 en van 13 juni 2010 de toestand van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde nog steeds dezelfde was, werden deze beide verkiezingen opnieuw in hoge mate gecontesteerd.

Telkens werden de voor deze problematiek gevoelige burgers opgeroepen om de acties van de gemeentebesturen en burgemeesters te steunen, door op grond van politieke bezwaren, te weigeren mee te werken aan de

organisatie van de beweerde ongrondwettige en dito discriminerende verkiezingen.

Ook met betrekking tot de verkiezingen van 13 juni 2010 werd opnieuw actie gevoerd zowel door het Halle-Vilvoorde Komitee als door talrijke gemeentebesturen, inzonderheid deze van Halle-Vilvoorde.

Verder wordt gewezen dat talrijke gemeentebesturen uit Halle-Vilvoorde geweigerd hebben om mee te werken aan de organisatie van de verkiezingen. Luidens een parlementaire vraag zouden tenminste 16 gemeenten geweigerd hebben om de kiezerslijsten op te stellen, oproepingsbrieven te versturen en alle andere verplichtingen die op het college van burgemeester en schepenen rusten, uit te voeren. Vanuit de politieke hiërarchische overheid kwam er de mededeling dat er geen sancties zouden genomen worden tegen deze burgemeesters en gemeenten (stuk B43 van de verdediging).

Net als de gemeentebesturen hernieuwden ook het Halle-Vilvoorde-Komitee en de werkgroep BHV hun actie tegen de ongrondwettige verkiezingen en organiseerden zij een vijfde dienstweigeringsactie waarbij niet minder dan 2.305 kandidaat dienstweigeraars zich inschreven.

Daarenboven en niet in het minst kwam er ook vanuit de gerechtelijke wereld en de wereld van de advocatuur een signaal waarbij minstens een ongenoegen werd geuit over de ongrondwettigheid van de verkiezingen.

De Conferentie van Nederlandstalige voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg waarschuwden in hun schrijven de dato 03 mei 2010 voor het gevaar van ongrondwettige verkiezingen en een juridisch vacuüm. Er werd dienaangaande gesteld (stuk B47 – stukken verdediging) :

“...Na onderzoek van de kieswetgeving en de rechtspraak, waaronder het arrest van 73/2003 van het Grondwettelijk Hof van 26 mei 2003 (B.S.06 juni 2003) stelt de Conferentie vast dat de geldigheidsduur en de uitwerking van de bij hogervermelde wet van 13 december 2002 gevoegde tabel inmiddels verstreken is. Bij gebreke aan een nieuwe wettelijke regelgeving en het daaruit voortvloeiend risico op een juridisch vacuüm is de Conferentie de mening toegedaan dat er voor de indeling van kieskringen dient teruggegrepen te worden naar de voorheen geldende wetgeving. Het is duidelijk dat de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg de hun toevertrouwde taken inzake de kiesverrichtingen uitsluitend kunnen uitvoeren op grond van een wettelijk kader...”

Ook de advocatuur liet van zich horen middels een persbericht uitgaande van de Orde van Vlaamse Balies waarbij gewezen wordt op de thans bestaande verwarring, ontstaan doordat het parlement aan de uitspraak van het Grondwettelijke Hof niet het passende gevolg heeft gegeven (stuk B49 – stukken verdediging).

Vooraanstaande politici zoals uittredend premier Y. LETERME liet in een interview verstaan : "Men moet vaststellen dat deze verkiezingen en de wet die ze regelt tegen de grondwet ingaan". Hij omschreef de op til staande verkiezingen 'legaal maar tegen de grondwet' (stuk B42 – stukken verdediging).

In acht genomen de hierboven geschetste omstandigheden en feitelijkheden is het voor de rechtbank duidelijk dat beklagde, in haar beeldvorming gesteund door onder meer politici, persmededelingen vanuit de gerechtelijke wereld, niet anders kon dan op de als gezaghebbend aangevoelde oproep in te gaan en ter vrijwaring van de grondwet haar medewerking, o.m. als bijzitter, te weigeren. Beklaagde maakt aldus geloofwaardig dat zij er in redelijkheid voor koos een hoger rechtsbelang, in casu de naleving van de grondwet – welke onmiddellijk en noodzakelijk diende te worden beschermd - te vrijwaren, zodat het bestaan van een voorhanden zijnde rechtvaardigingsgrond aannemelijk werd gemaakt.

De beklagde maakt aldus geloofwaardig dat haar gemoedstoestand dusdanig was dat zij niet behoorlijk als bijzitter zou kunnen functioneren en zij derhalve een wettige, m.a.w. een geldige, reden had om de haar opgedragen taak niet te vervullen

Voorgaande beschouwingen in acht genomen komt de enige in hoofde van beklagde weerhouden tenlastelegging niet bewezen voor. Beklaagde dient dan ook te worden vrijgesproken.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 190, 191, 194, 195;

**Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:
op tegenspraak;**

VERKLAART zich bevoegd om van de zaak kennis te nemen;

SPREEKT de **beklaagde** *L x x* **VRIJ** wegens het haar ten laste gelegde feit vervat onder de enige tenlastelegging;

LEGT de kosten, in hoofde van het openbaar ministerie begroot op de som van **26,39 euro**, ten laste van de Belgische Staat.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
TWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND EN TIEN.

Aanwezig :

R. Segers, Ondervoorzitter;

K. D'Hondt en E. Böting, rechters;

P. Persoons, substituut-procureur des Konings;

I. De Pus, griffier;

I. De Pus

E. Böting

K. D'Hondt

R. Segers